

kulturnu djelatnost organizirao je koncertni podij za mlađe talente. Takav koncert je održan u svibnju kada je filharmonija nastupila s Katarinom Peter — glasovir, Jožefom Žiga — violinom i Aleksandrom Velez — violoncello, izvodivši djela Tessarinija, Boccherinija, Thelmannia, Granadosa, Wienianskog i Poperra. Početkom lipnja je opražen koncert katedralnog zbara »Szent Teréz« koji je priredio koncert povodom 140. obljetnice smrti Đure Arnolda i 950. obljetnice smrti sv. Stjepana, pokrštitelja Madarskog naroda. Na koncertu su prezentirana djela: Bacha, Kodalya, Liszta, Pergolesija, des Presa, Radovića, Schmidta, Arcadelta, Rossinija i Gergelya. Gosti koncerta su bili Ferenc Gergely, orguljski umjetnik iz Budimpešte i E. Melinda Ovčarić, sopran solistica iz Zagreba. Zborom je ravnalo regens katedrale Josip Mioč.

U dvorani gradske kuće koncertirao je Nikola Srdić — klarinet, i Nada Kolundžija — glasovir izvodivši djela Mozarta, Meistera, Poulenca, Widora, Vande, Stravinskog i Berse. Koncem lipnja koncert je priredio Ištvan Varga iz Novog Sada. On je uz glasovirsku pratnju Andree Preger, svirao varijacije za violoncello na temu Juda Makabejac L. van Beethovena, zatim *Sonatu u A duru* i *Suitu za violoncello u A molu* M. Regera, te *Prvu rapsodiju za violoncello B. Bartóka*. Sezonu 87/88. završili su gudači iz Graza. Gudački trio iz Graza, Ernst Friessing — violin, Hans Gutmayer — viola, i Vinzenz Csonka — violoncello svirali su trija L. Boccherinija, M. Haydna, R. Marosa, J. Haydn i W. Bergmanna.

Josip MIOC

KONCERT PRIGODOM 100. OBLJETNICE HKUD »LISINSKI« IZ NAŠICA

Hrvatsko kulturno umjetničko društvo »Lisinski« iz Našica slavi svoju 100. obljetnicu postojanja. U okviru svog bogatog ovogodišnjeg programa proslave ove obljetnice imali su, 8. travnja, svoj nastup u župnoj crkvi sv. Antuna u Našicama pod naslovom »BAROK

U GLAZBI s ovim programom:

G. Frescobaldi:	<i>Toccata II</i> , orgulje,
D. Zipoli:	<i>Offertorio</i> , orgulje,
G. de Marzi:	<i>Signora dela zime</i> , mješoviti zbor,
S. S. Mokranjac:	<i>Njest svjet</i> , mješoviti zbor,
J. Gallus:	<i>Ecce quomodo</i> , mješoviti zbor,
D. Bortnjanski:	<i>Angel vopijase</i> , mješoviti zbor,
J. Arcadelt:	<i>Ave Maria</i> , mješoviti zbor,
Th. Dubois:	<i>Toccata G-dur</i> , orgulje,
V. Lisinski:	<i>Cum invocarem</i> , offertorij za solo sopran, mješoviti zbor i orkestar (za orgulje pripremio prof. Slavko Zlatić),
V. Lisinski:	<i>Porin</i> — zbor <i>Hrvatica</i> , ženski pjevački zbor,
G. Verdi:	<i>Nabukodonozor</i> — zbor <i>Židova</i> mješoviti zbor i orgulje,
Solo sopran:	prof. Vesna JAJIĆ, Osijek,
Orgulje:	prof. Hvalimira BLEĐNAJDER, Zagreb,
Zborovoda:	prof. Marijan SLAKIĆ,
Voditelj:	Ljerka PEIĆ, Našice.

Ugodaj posebno lijepe barokne crkve i skladnog pjevanja i glazbe podizao je duh k nadnaravnim doživljajima. Svakako je ovo izuzetan kulturni događaj za župu i mjesto Našice.

o. Ante PERKOVIC

ZAPJEVAJMO ŽUMBERAČKI

Uspeh se na brežuljak, jedan od mnogih što se međusobno gurahu kao da smetaju jedan drugom. Pružio se jasan pogled sve do Metlike okupane suncu. Ras-kidane Žumberačke planine otvaraju vidike mnogim livadama, poljima i vinogradima koji kao da se otijamu zagrljaju bujnog zelenila šuma. Nalazim se na Žumberačkim planinama čiji je najviši vrh Sv. Gera s nadmorskom visinom 1181 m. Središnji dio ovoga kraja je s tipičnim kraškim osobinama kao što su npr. ponornice. Najveće rijeke su: Bregana, Kupčina i granična rijeka Krka. Doline vežu ovaj kraj sa Samoborom, Karlovcem, Metlikom itd.

Moja poznanica Dragica povede me u svoje rodno selo Badovince. Kamenita staza penje se. Gledam u geografsku kartu Žumberka, nađoh pravac. Svakih desetak minuta sjela bih da malo predahnem. Usporedih to moje pješačenje Žumberkom s Kalvarijom. Omaman miris čiste prirode lebđio je zrakom ovoga kraja.

Arheološka nalazišta govore da je Žumberak bio naseljen od preistorije. Starije kameno doba ostavilo je u Podstražniku kraj Samobora tragove u obliku kamenog strugla i tragova vatre. Iz mladeg kamenog doba su kamene sjekire. Kasno brončano doba ostavilo je traga u karakterističnim obredima kremiranja pokojnika i pokapanju kostiju u žarama. Željezno doba ima svoj trag u nekropoli kraj Gornje Vesi. Rimsko doba, doba antike obilježeno je u nekropoli (35 grobova) kraj Gornje Vesi. Naselje je nastalo u 1. st. naše ere kada su Rimljani gradili ceste radi trgovine vežući Emonu i Sisciu, od kojih je jedna vodila preko Žumberka. U 7. st. dolazi do naseljavanja Slavena, što potvrđuju grobovi s raznim predmetima. Slavenska su naselja rijetka.

Stigosmo u Badovince. Stalni stanovnici su samo jedan stari bračni par, roditelji moje poznanice. Ostali se pojavljuju s vremenom na vrijeme, uglavnom ljeti. Ta itko bi zimi krenuo u ta sniježna bespuća. Za dva dana koje tu provedoh nisam čula dječjeg glasa. Ostatak tog lipanjskog dana iskoristila sam razgledavajući crkvu sv. Nikole, čiji toranj skromno izvirivaše iza brijege. Pode s nama i Mara Badovinac rođena u Priselju. Nadosno se pred malom crkvom kraj koje je groblje. Prozori razbijeni, a unutrašnjost govori da je tu za vrijeme II. svjetskog rata bila bolnica. Upitah moju znanicu: »Zašto ne poprave crkvu?« »Tko će ju popraviti? Moji stari roditelji, koji su jedini stanovnici tokom cijele godine«, odgovorila je. Ti usamljenici, poput vukova samotnjaka izviruju na kućnim vratima, čuvaju pradjedovski prag.

Tražila sam podatke o toj crkvi i saznahod: U Badovincima je osnovana najstarija grko-katolička župa sv. Nikole 1620. g. a njoj su pripadale kapele u Sošićima, Kaštu i Radatovićima. Danas ta crkva čeka da Zub vremena učini svoje. Nekad je tu živjelo znatno više stanovnika. Jedni pomriješe, a kuće im se porušile, drugi iseliše u prekomorske krajeve, a mlađi u potrazi za poslom odoše u veće gradove. Žumberak, nekad pun uskoka, danas je pust.

Zanimljiva je prošlost Žumberka koju će ukratko opisati. Do 13. st. veći dio ovoga kraja pao je pod vlast austrijskih knezova i grofova pa je tako podijeljen između Hrvatske i Kranjske. Stanovništvo hrvatskog dijela živjelo je na imanjima hrvatskih plemića